

B O R B Á L A T É K E R C S .

1943. december 3.

IN NOMINE PATRONAE ARTILLERIAE SANCTAE

B A R B A R A E !

Szent Borbála napján tüzérek imája,
Hozzád fohászkodik, védőnk, Szent Borbála
Hozzád fohászkodik fel a magas égbe,
Minden győzelemben, minden dicsőségbe.
A Te szenvedésed a mi megváltásunk,
A Te kínhalálod a mi biztatásunk.
Te a szent keresztért, Krisztusért meghaltál,
Minden igaz tüzér Benned példát talál.
Vassal, s vért áldozva szent hazánkért küzdünk,
Csak ezért a célért dobbanjon most szívünk.
Ezért lelkesedjen két kezünk munkája,
Szemünk, agyunk s minden mind megannyi gépek,
Kicsiny alkotói hatalmas egészek.
Hozzád száll most imánk, s két karodba zárva,
Égi hatalmaddal győzünk, Szent Borbála.
Tőled jött a példa, mi kezünkben tett lesz,
Jó tüzér szellemünk mindig szebb és szebb lesz.
Ereje árad, mint fénylő égi csóva
Fénylő palotákra, kis magyar kunyhókra,
Hirdeti mindenütt a mi szent ígénket:
Bajtársias szellem, harcos közös élet.
Mindenütt vezessen a szent kötelesség,
Nem becsvágyó szellem és hiú dicsőség.
S ifjú óriások lehulló alkonyán,
Merengjete némán a Borbála-imán.
Hatalmas csatában e kis meleg fészek,
Legyen alkotója hatalmas egészek.
S Hajmáskértől Pestig egy töretlen szellem,
A nagy magyar célért alkosson, vezessen
De most Szent Borbála ítélete zengjen
S legyen aks-i áldás a nevelőinken

AD COLONELLUM NOVUM DUCEM ACADEMIAE ET AKSI SZELLEM
MEGREFORMALANDUM, ELEMÉRIUS SÁSKA:

Kemény parancsnokunk, 6t köszönti szavam,
Az első alkalom, hogy itt közöttünk van.
Tapasztaltuk kemény, nagy szigorúságát,
De élős szemünk a szívébe is belát.
Tudjuk, hogy külseje milyen lelket takar,
Érezzük, hogy nekünk mindig csak jót akar.
Fegyelmet és tudást követel meg tőlünk,
Hogy majd az életben megállhassuk helyünk.
Szeretettel óvja testünket-lelkünket,
Vezessen tovább is ugyanígy bennünket.

AD COLONELLUM NOS SEMPER ANANTHEM, OMNIUM TŰZÉR
AKSORUMQUE GUBERNANDUM, ARTHURIONEM GÓTHAY:

Vidám farkosóvalva szalad egy kicsi eb,
Nem kétséges többé, hogy ki is közeleg.
Bszredes Urunk jön, mindnyájunk bálványja,
Minden tüzér aks-nak igaz jó bajtársa.
Ott ahol feltűnik, rend lesz és nyugalom,
Mindenhhol felé száll a hit és bizalom.
Melegen néz végig rajtunk kék szemével,
Áldja a jó Isten mind a két kezével.
Neki is van ám egy titkos kívánsága,
Még egyszer láthassa fiait extrábs!

AD COLONELLUM SZEGÉNY AKSOK CUM LINGUA GERMANICA
MEGNYOMORITANDUM ET FŰSTUM NEM BIRANDUM ÓRÁRÓL
KISZALADNI, EUGÉNIUM SAÁRY:

Gömbölyded alakkal piroc-pozsgás arccal,
Zrínyi-kör vezére robog be nagy garral.
Kapja a jelentést, persze német nyelven,
S kérjük ne induljon el azon az elven,
Hogy az aks-nak legjobb a kettős osztályzat,
Flégítse hát ki ezt a szerény vágyat.

AD COLONELLUM PROFESSOREM ORGANISATIONIS,
ADALBERTUM DEGENY:

Hadseregszervezés az ő tudománya,
Az elmúlt tanévben ő volt a tanára.
Szeretettel bánt ő velünk, tűzerekkel,
Nagyon örülnénk, ha visszajönné egyszer.

AD COLONELLUM PATREM GYALOGOS AKSORUM,
GERŐ TEMESVÁRY:

Gyalogos bajtársak nagyhírű gazdája,
Meglátogat minket mostan pár órára.
Ismeri ő minden sportoló bajtársunk
Nála zárt ajtókra soha nem találunk.
Gerő ezredes úr, kiről most szó nagyon,
Személyes jelenlét - tudja - buszít nagyon.
Dicsőretét kapni sportoló aks. vágya,
Tűzerek szeretik, gyalogság imádja.

AD PONTIFICEM MAXIMUM OMNIUM TŰZÉR AKSORUM,
LUDOVICUM BERTA:

Vasárnapi misén aks. magába szállva,
Rendbehozza lelkét jó papja szavára.
Berta főesperes-lelkünk jó pásztora,
Ha rossz úton járunk, ő a tilalomfa.
Szavaival mindig csak a jóra vezet,
S te fiatal bajtárs, ragadd meg e kezét.
Hevülékény lelked a jó úton járjon,
Ne pedig az utcán leányokra várjon.

AD PATREM AKSORUM PROTESTANTORUM,
ALEXANDREM KISS DE BÁTORKESZ:

Osztatereinknek aranyérmes hőse,
Isten igéjének méltó hirdetője.

Mindegyik szavának nagy ereje legyen,
Szeretik is ezért őt az aks-ok nagyon.
Minden aks. számára a szíve kitarva,
Nem vársz ott hiába a beboosájtásra.
Vitézséget, erényt nem csak prédikálja,
Az egész élete igaz példa rája.

AD COLONELLUM PATREM VENTRUM TŰZÉRAKSORUM,

ADALBERTUM LUKÁCS:

Hogy itt fogyaszthatjuk a jó vacsorákat,
Hogy itt mutathatjuk szép egyenruhánkat,
Lukács ezredes úr, hozzá száll a hála,
A tüzér aks-oknak mindig jó bajtársa.

AD COLONELLUM CUSTODEM EGÉSZSÉGI ÁLLAPOT EQUITUM

ET AKSOK GYAKRAN VIZSGÁZTATANDUM,

ADALBERTUM MIKECZ:

Peng fényes sarkantyú szép csikóbőr csizmán,
Ki közelít ottan hófehér paripán?
Mikecz ezredes úr pattan most le róla,
S máris nyílik ajka eme súlyos szókra:
E lónak végbele nincs vazelinózva,
Micsoda hanyagság! - gondoskodni róla!
Sasszeme észrevesz minden kicsi hibát,
Vizsgával rémíti szegény tüzér fiát.

AD SUBCOLONELLUM-PROFESSOREM HISTORIAE MILITARIS

ET FREQUENTER LOVAGOLANDUM, ADALBERTUM LENGYEL:

Mi az, milyen óra van most a Tü.B.-ben?
Lengyel alez.urunk magyaráz most épen.
Dzsingisz khán is tudta jól a történelmet,
Megismert ő rendre minden ütközetet.
Ezért hát lelkesen tanuljuk a tárgyat,
Reméljük, megnyerünk mi is egy-két lánykát.

AD SUBCOLONELLUM NOS "ÉDES FIAIM" DISCENDUM ET LÉGFURÓ

AKSONES COMMANDANTEM CAROLUM SZILASSY:

Senki oly szép pályát nem futott be soha,
Mint a légfuróaks-üteg parancsnoka
Volt ő gépkocsitiszt, tudja a híradást
Szétvert 15-ben egy orosz támadást.
Legyen lek vagy pilott vagy műszer akárhány
Kiszájjában van a nagy tüzértudomány
Hadapródiskolás volt és annyit tudott
Hogy az akadémián csak hátul kártyáztatott
És ha lőiskolán aks-i munka laza
Véleménye ennyi "Mars! - gyalog mégysz haza!"
Ám a jóságában párja neki nincsen
Ezt a jó szokását tartsa meg az Isten
Mi, légfuróaks-ok szeretjük is nagyon,
Legyen Isten áldás alezredes úron!

AD SUBCOLONELLUM DOCTOREM CHÉMIAE MATHEMATICAEQUE NOS

ÜGYIRÁLYONEM ÁBRÁZOLÓNEMOQUE DOCENTEM,

STEPHANUM SEBASTIANUM KOVÁTS

Szemüvege csillan, munkája nem titok
Az első képsíkban gyilkol egy dőlt akot
Ő, akinél mindig rendszeresen tudunk
Jó Sebestyén Kováts alezredes urunk.
Szeressen bennünket, no és egyebekben
Áldja meg Borbála néhány térnegyeddal.

AD SUBCOLONELLUM LONGAM VACATIONEM JAVASOLANDUM ET

KIVEREKEDENDUM, ADALBERTUM KEREKES:

Szabadság, szerelem, tüzér aks-ok álma,
Kerekes alez. úr, aki ezt kijőrja.
S mert az aks-ok sorsát ő a szíven hordja,
Ki is eszközölte nekünk karácsonyra.

AD SUBCOLONELLUM LOVAS GYALOGOS ÁLTAL RÖVIDEN "VAMPICE"

VOCANTEM ET HORRIBILIA ARMA IN FEJÜNKBEVERENDUM,

LADISLAUM WAMPETICH:

Wampetich alez úr, igen jó a lelke,
A tüzér aks-oknak az egyik kedvence,
Mert szeret bennünket s titkolni nem tudja,
De a tantárgyára kevés idő futja.
O tudással, mi meg szorgalommal
Igyekszünk pótolni minden alkalommal.

AD MAIOREM CAPUT AKSORUM MAGNIS LENIIS VEREGETENDUM,

ALEXANDREM MAGNUM: /:Nagy Sándor:/

A harcászati órák filozofikus hőse,
A modern nevelés buzgó hirdetője.
Csapatot szállítunk gépkocsin, vonaton,
Legalább tíz tervet készítünk egy napon.
S gyorsíró versenyek pergő diktálója
Szegényesen rögtön a pad alá bujna.
Biztos, nem kétséges a személye most már,
Nagy Sándor a neve, őrnagy úr és nem cár.

AD MAIOREM AKSOS VALDE AMANTEM ET ÉRTÜNK FREQUENTER

DOLGOZANDUM, CAROLUM MATHIA:

Messze van most tőlünk, sajnos nagyon távol,
Szeretett őrnagy úr, jó Mathia Károly.
Nagy szükség volt rád és nagy tudására,
Ezért ment el tavaly, le Görögországba.
Vártuk érkezését, szívdobogva lestük,
Mikor lesz ő újra itten miközöttünk.
E szép ünnepünkön, sajnos nincsen itten,
Távolból köszöntjük, hozza vissza Isten!
Hadd lássuk mihamar jószágos orcáját,
Érezhessük újra a gondoskodását.

-6-

AD MAIOREM SZEGÉNY AKSORUM AGYÁT LÖVÉSTAN, LŐUTASITÁSQUE

GYÖTRENDEM COMMANDANTEM SECUNDUM BATTERIAE,

EDMUNDUM SZENTKIRÁLYI:

Az ütegnek sulya hej megoszlik nagyon,
Az összképben már minden aks. benne legyen.
Ha tőlünk díszmenetet kérnek,
Az angyalát, mi adunk!
Jó apád van kis közösség,
Szerencsés gyermek, második üteg.
Őrnagy urad reggeltől estig
Építi bajtársi életed.

AD CENTURIONEM AKSOKAT GYORSBÜRÜVEL KINZANDUM,

BARNABAM JAKAB:

Nyári kihelyezés, minden aks-nak álma
Vigan indultunk el mi is Komáromba.
Ámde hasztalan volt a korai öröm,
Cseppent bele bőven, sőt ömlött az öröm.
Cipelünk gerendát és pontont emeltünk,
Gyorsbürütől s evezéstől tört fel a két kezünk.
De mindez kismiska, most jön a legrosszabb,
Jakab százados úr harcokcsival tiprat.

AD CENTURIONEM MAGISTRUM MŰSZAKORUM ET GÁZORUM ATQUE

PONTONORUM, LUDOVICUM KLOBUSITZKY

Klobusitzky százados úr idealoknak él,
Nekünk folyton földmunkáról s kőről mesél.
Nagyon naiv lélek, mert én nem hazudok,
De már első órán írtunk dolgozatot.

AD CENTURIONEM VEZETŐKET GYAKRAN AD AUDIENDUM

RENDELENDUM, TIBURTIVM UDVARDY DE TRAJTLER

Kemény szó a parancs, messzire elhangzik,

-7-

Egy-két hétig húsz aks. fűl szemére alszik.
Idejére ki kell mindnyájunknak menni,
S mert a parancs így szól meg kell ennek lenni.
Udvardy százados a hangok forrása
És máris megindul az üteg zsongása
Majd ha körül nézel talált tárgyak között,
Láthatod lakatod, hogy odaköltözött.
Ha tanulni akarsz egyszerre gyorsan
Hallgasd meg hogy folyik nála a mészertan.
S van valami kevés józan paraszteszed,
Akkor az órán az egészséget beveszed.

AD CENTURIONEM COMMANDANTEM BATTERIAE PRIMAE ET
REPÜLŐZSEBEKEL JÁRANDUM. ADÁMUM HEINTZ.

A sarkantyú zenél esizmasarok csattan,
Jön a parancsnokunk modern zsebdivattal.
Lovagkereszt mellén, nagy kosár a kardján,
Meleg szeretetünk kíséri az útján.
"De facto" lövéstan, kisujjában van már,
Szereti ütegét a derék kapitány.
Lépteinek zaját éjjelente halljuk,
S ilyenkor mindnyájan szívünkben óhajtjuk:
Éjjeli nyugalmát ne töltsd napossal,
Gondolja meg magát, s nőüljön meg gyorsan.

AD CENTURIONEM TŰZÉRÁKSORUM AD EQUITUM OKTATANDUM
ET GYAKRAN SZIDANDUM. ADALBERTUM TÓTH:

Lovak dobogása, mének nyerítése,
Mint kísérő zene kiról is mesélne.
Repül a ló vigan, az aks. repül róla,
Mi lehetne más mint, a lovagló-óra.
Ott áll a közepén, mint maga a végzet,
Tóth százados úrról szól ez a kis ének.
Senki el nem bujhat árgus szeme elől,
Akár hátul ügetsz akár ott legelőn.
Felharsan a hangja mint haragos kakas,
Hajdin Hajdin maga, -indolens egy pasas!
Szoretjük mi nagyon és csak arra kérjük,
Több lovagló-órát harcoljon ki nekünk.

AD CENTURIONEM MULTAS SCIENTIAS DIRIGENTEM,
ADALBERTUM POTTYONDY:

Kis autó, kis ember, aki nagyon méla,
Ki lehetne más mint: a Pottyondy Béla.
Tanulmányainknak az irányítása,
Ez a legfontosabb, s legnagyobb munkája.

AD CENTURIONEM PRECIZIONUM ET ELECTRONES EMINNEN AMODA
UGRALANDOS, NECNON OKET SEMPER EMLEGETENDUM,
GEORGIUM JUSTUS:

Ne bánd, ha nincs lakatod, vállpántod,
Ha extrában jársz, vagy amugy.
Le és fel járkál sötét végzeted,
Négy bumedlivel nyakadba sujt.
Hiába töprengsz elmerengve,
Egy dolgot csak öt kérdés lehet,
Plusz-minusz, nulla vonalzó:
Szabadságodból egy nap mehet.

AD CENTURIONEM FLEGMATICUM ET LOGARLÓCSÖT SEMPER
TOLOGATANDUM, GEORGIUM LAKHEGYI:

Lakhegyi kapitány úrról mit is mondjak,
Nem nagyon barátja ő a hosszú szónak.
Megmondja magyarul mi a véleménye,
Hogy pirul a négy fal örült szégyenébe'.
Bemérés-órákon megtanuljuk tőle,
Hogy metszünk oldalra, hátra és előre.
S ezután is kérjük, hogy osztályozásban,
Ne üljön nagyon a II.A. osztályra.
Tudásából nekünk minél többet adjon,
És hogy amilyen most, olyan is maradjon.

AD CENTURIONEM MAGISTRUM EQUITUM ET NOS SEMPER INTENDUM

"NE Á LA KOSSUTH LOVAGOLJON", ERNESZTUM GALKÓ:

Csákót hejődött, fűzés cipőben járt,
Nem volt motoros ő sóha.
Sok éjtszakán szíjat illesztgetett
S vígan csattogott ostora.
Kezével is mutatta ám,
Mily szép volt akkor Örkény.
Hogy ugrott ott a ló is
És Galkó Ernő kapitány.

AD CENTURIONEM ARBITREM MOHUM ELEGANTIAE IN ACADÉMIA

SOKÁIG LAKANDUM CSUKLÓNES SEMPER ELLENŐRIZENDUM ET CUM

TABELLIS NOS GYÖTRENDUM, GABRIELEM MARCALKÖVI:

Vidám zsongó élet, gyakorlatok alatt,
Mégmászunk akadályt, rohempályafalat.
Janicsárhad éled, ki hallott ily osudát,
Vadul rohamoznak katonás katonák.
Puskacsöveinknek rettenetes öre,
A táblázatoknak dicső hírdetője.
Ki a parancsokat jó hosszúra tartja,
Akkor, hogyha eljött a kimenő napja.
Ki pappendekliből házat építhetne,
De még ennyivel sem érte be a kedve.
Király is szólhatna ez a rövid ének,
Nem hiszem hogy lehet adná fejtegetésnek,
Kinek zengő hangja hallatszik most bárhol,
Ő az: kapitányunk Marcalkövi Gábor.

AD CENTURIONEM KÖCSÖGÖKET MEGVIZSGÁLANDUM ATQUE KÖPE-

NYEKET FELHAJTANDUM, JOHANNEM TITELY:

Ujjonc ő még itt az aks tanárikarban
És bár ő is szózott eleget itt hajden
Mégis réme lett az ébredő aks-nak.

Ha 10 másodpercet ébredésre sóznak,
Yzereti mégis a sok légfűró gyerek
S ő velük együtt vidámabban nevet
Ha vezényli épen másfélórás csuklét,
Mert nincs, ki fűtyüljön kottából riadót.
Tartsa meg az Isten jó szokását, mindet
És segítsen hozzá, úgy mint eddig minket,
Hogy jól tudjunk mindig rádióval küszni,
Avagy menetfelszerelve verítékben úszni
Nem mondtam el mindent, igaztalan volnék,
Ha igaz tüzérsszívéről itten nem szólanék:
Sgít ő szívesem, az aks-i bűn s bajon,
Megérti, ha örülsz,- szeretik is nagyon.

AD CENTURIONEM KÖRLETÉT PRIMAE BATTERIAE SEMPER

VIZSGÁLANDUM ET EZÉRT RÁ AKSOK IGEN NEHEZTELENDUM,

EMERICUM BALÁSHÁZY:

Feszültség remeg az idegeken által,
Ha bejön valaki, s biztos technikával
Egy pár gyorsvonással lövegzárat pingál,
S mutatja hogy az ék jobbra, s nem balra áll.
Szemüvegén csillog téli nap sugára,
Biztos maradandó lesz az oktatása.
A tangentialis erőnek honába,
Vezet minket egy-két gyors krétavonása.
Mérőföldes léptekkel száguld ide-oda.
"Horváth magának már megint áll a haja"
Kinél ha feleltet, szakad is minden húr,
Ki lehetne más, mint: Cinci százados úr!

AD SPORTCENTURIONEM MAGÁT ÖREG TÜZÉRNEK NEVEZENDUM

ET FÁRASZTÓ TORNA-ÓRÁKAT TARTANDUM, JULIUM ALPÁR:

Kemény derék, acél izom,
Máris fent vagy a nagy falon,
S ha nem bírod többé korrall
Majd felvisznek gőzmotorral.

S ha a mászást így sem bírod,
Akkor zavart a kalapod.
Alpár százados úr új elmélet híve,
Hogy a tornatermet táblázat díszítse.

AD CENTURIONEM MOTOREM OLAJOZANDUM ET GÉPKOCSIVAL AKSO
KINZANDUM, GEORGIUM ROZVÁNY

A motortan órát vidámabbá tette,
Bivaly elméletét nekünk bevezette.
Hűtővíz mosolyog, olajozó nevet,
Napi kilenc órát unjamár szerfelett.
Ép ezért szeretjük mert belátó lélek,
• Tudja milyen nehéz ez az aks-i élet.

AD SUBCENTURIONEM AKSOKAT SZOLG.SZABBAL ÖLENDUM ET
BETARÓL - BETÁRE KÖVETELENDEM, LUDOVICUM EBESFALVY:

Hat óra és negyven másodperckor
Tedd a szájadra kis kezed,
Ágíts, kelj fel negyedfordulattal,
Rendben tároljad körleted.
Szigorú előírás kérlek,
A zsebkendők tónusa rendben legyen,
A leltárba írd be piros tussal,
Hogy hány hajszál van a fejedben.

Vége van a dalnak, elhallgat a költő,
Ne keress e dalban semmi célzatot.
Dal dalért, hogy mindenki nevéssen
Borbáláért,- hogy itt, jól mulassatok.

M.kir.honvéd "Ludovika" akadémia.

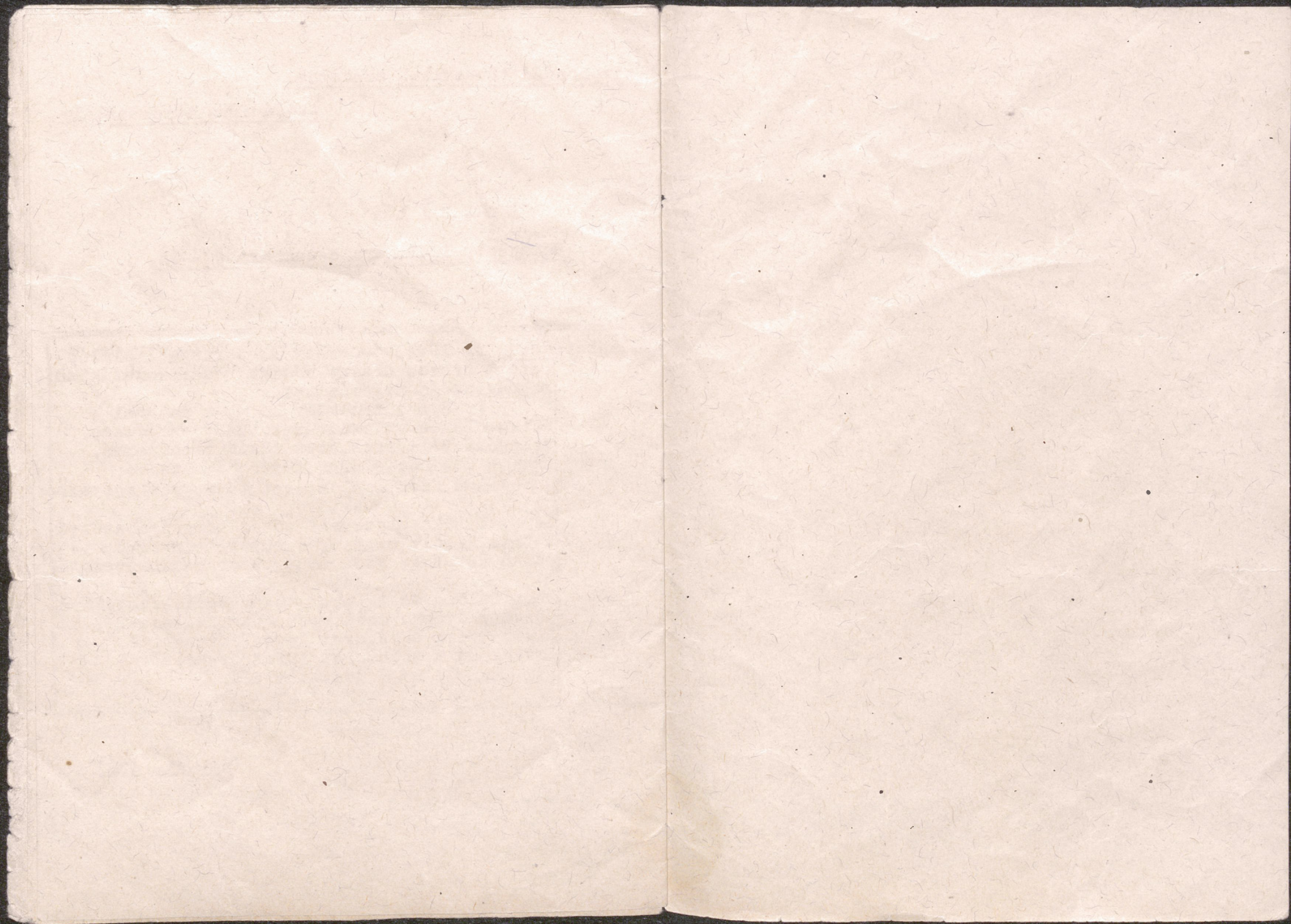
Akadémikus tüzérosztály.

BORBÁLA PARANCS.

Budapest, 1943. évi december hó 4-én.

Előléptetések	Az 1942. december 4.-i ranggal előléptetett összes urakat eddigi rendfokozatukban meghagyom és megerősítem. 1943. évi december hó 4.-i ranggal Sáska Elemér vk. ezds. urat tüzér ezredessé, v. Legény Béla ezds. urat tüzér őrmesterré, Lukács Béla ezds. urat tüzér őrmesterré, Wampetich László alez. urat tüzér szakaszvezetővé, Lengyel Béla alez. urat tüzér törzsőrmesterré, Mathia Károly őrgy. urat tüzér hadnaggyá, Jakab Barnabás szds. urat tüzér szakaszvezetővé, Dósa Kálmán szds. urat tüzér szakaszvezetővé, Rozvány György szds. urat tüzér tizedessé, Alpár Gyula szds. urat tüzér őrvezetővé, Imregi Béla szds. urat tüzér őrvezetővé léptetem elő.
---------------	--

Borbála s.k.



204651